

Csak azt nem értem — szólott a Nagy Chartuche kis idő múlva, hogy barátja elhallgatott —, miért kellett ott az a töltőtoll?

— Az nem érdekes — felelte a Kis Chartuche. — De nem furcsa, hogy a szemünk láttára vége lett egy szerelemnek, vagy akármi másnak, és kész, vége, meghalt, s nem történik semmi!?

— De. Furcsa!

A Kis Chartuche-nak megütötte fülét a recsegő „cs” hang, s úgy érezte megint, hogy roppant távol van a város. Összeráncolta a homlokát, és mereven nézett egy pontra, ahol úgy találta, hogy sötétebb van, mint a szoba más pontjain. Másnap kora reggel belépett az ajtón a Romlott Gabi. A két fiú egyszerre riadt fel az ajtónyitásra.

— Mit akarsz? — kérdezte a Nagy Chartuche mérgesen.

— Tőled semmit! A Kis Chartuche-hoz jöttem.

— Azt lehet.

— Kis Chartuche! Ne haragudj... mit csináljak?... Meghalt a nagyapád!

A Kis Chartuche hitetlenül nézett rá.

— Tegnap délelőtt a boltba menet elesett, s a fejét beleverte egy gyerekkosci-ba. Valahogy szörnyethalt...

— Valahogy?

— Hát valahogy... — Romlott Gabi figyelte a fiú tekintetét.

A Kis Chartuche mintha várt volna még valamire. De nem történt semmi.

— Vajon miért élt az öreg? — mozdította meg egyszer csak girbe-gurba arcát.

A Nagy Chartuche az ágyra könyökölve nézte kettőjüket.

— Ne haragudj, Kis Chartuche, de olyan hülyeségeket tudsz mondani!... — jegyezte meg.

— Te most ne beszélj! — szólt rá a Romlott Gabi.

— Te se, mert úgy jársz, mint a cirkuszos majma, megvernek!

A Kis Chartuche ezt nem hallotta. Zihálva szuszogott, s arra gondolt, majd nem pontosan tíz éve, hogy meghalt az apja és az anyja.

— Még sohasem voltam lakodalomban. Te voltál? — kérdezte a Romlott Gabitól.

— Voltam. Most mit csinálsz?

A Kis Chartuche úgy érezte magát, mint az erdő öreg fája, amelyik érzi, hogy mindjárt a gyomrába merül a fűrészgép. Egy pillanatra körültekintett ő is az eddig alant levő bozóton, s egyszerre végtelen egyszerű lett minden.

— Eltemetem az öreget — felelte.

— És aztán?

A Kis Chartuche torkát szorongatta valami. Furcsán remegett a hangja, ahogy mondta:

— Aztán?... Rágyújtok egy cigarettára...

Dénes Sándor rajza